

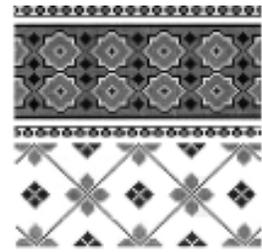
Читай
Альманах
"СВОЄ" -

Ми не боролися з міграцією -
Тепер живемо в резервації...

Тобі ж, козаче в вишиванці,
Не буде навіть резервацій!
Тебе, як мамонта, заб'ють,
Ще й Хрест могильний оплюють...

схиби
по СВОЄМУ!

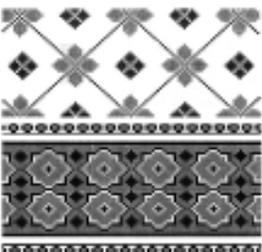
1941-1943 рр. в
незалежну Українську
антифашистського підпілля
серед них - видатна
бабин цр став їм братськ
Державу полягати 621 українська
організації Українських Націоналістів
поетеса Олена Теліга.
одну могилу Героїм Слави!

У номері:

- НАС ЗНОВУ ПІДРАХУЮТЬ?
Лібералам vadять придомові
селянські господарства... 1
- День народження Івана
Франка. "Семітизм і ан-
тисемітизм у Галичині" 2
- Своя Слава: Іван Кобза,
командир Харківського
Слобідського полку 3
- А вже й Архангел без
Хреста... Знакові зміни
на новому гербі Києва 7
- Ой, мамо, люблю Гриця...
Антропология і популя-
ційна генетика 24
- Чорного трансплантолога
Михайла Зіса суд відпустив
під заставу в 17.000 грн. 32
- У грику срібродобства:
Патріарх МП Кірілл -
дилер Philip Morris 45

і ще гитано цікаво...

Свій го Своєю по Своє!
№4 08-09.2009

СВОЄ

Альманах

в
САМВИДАВ
ЛЕОНІДА
РОМАНЮКА

Кондом – альтернативна назва презервативу. Засіб чоловічої контрацепції барерного типу. Застосовується для попередження вагітності. Щоб не народжувалося в Україні ані богатирів, ані козаків, ані гетьманів... (стор. 38)

1939 - 70 - 2009

“На квіт повірив москалеві...”

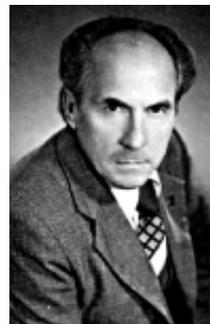
М. Шевченко

Редактор Леонід Романюк. Альманах «СВОЄ» - лікувальний засіб від толерастії, ліберастії, федерастії та глобалізації, тому не публікує авторів, точку зору яких не поділяє. Видання існує благодійним коштом читачів. Мінімальний благодійний внесок - 5 грн. **Пишіть:** 7/31, вул. Садовніченка, 51402, м. Павлоград Дніпропетровської області. **E-mail:** swoje@ukr.net **Телефони:** 80501676066; 80935782255

Докладну інформацію про місця продажу можна довідатись за телефонами: Дніпропетровськ: **80634306901**; Дніпропетровська обл., Васильківський р-н: **80969716799**; Донецьк: **80932379973**; Київ: **80973995044**; Лозова: **80671385310**; Чернігів: **80937190049**; Харків: **80934872244**; Хмельницька обл., Дунаєвецький р-н: **80638156369**.

До 80-річчя від дня народження Івана Гнатюка

УСЯ ЙОГО СЛАВА – УКРАЇНА

Іван Гнатюк, син Федора і Варвари, народжений у краю легендарного Байди, і натуру мав Байдину – сміливу й незламну.

Увесь був витканий з любові до України. “Кожен стукіт серця – Україна”, – як зізнавався в одній із поезій. За те тяжко поплатився – мав свою “хресну дорогу”.

У 1948 році його, тоді студента педагогічного училища, заарештували за участь у підпільній діяльності: був інформатором районного проводу ОУН, розповсюджував листівки. Обрав собі псевдонім Іван Недоля – і вже в тому було видно поета. У квітні 1949 року засудили Гнатюка-Недолю на 25 років ув’язнення.

Згодом, у радянському письменницькому довіднику про той час напишуть: *“...працював шахтарем на Далекому Сході”*. Незалежність України зустрів із невимовною радістю! Швидко, проте, переконався, що до справжньої незалежності ще далеко. Це в останні роки його найбільше гнітило. Упокоївся в Бориславі 5 травня 2005 року. Там же, на Губицькому цвинтарі, й похований.

**Професор Михайло ШАЛАТА,
м. Дрогобич Львівської обл.**

«Любіть її... Во время люте...».

Боже, скільки розвелося
В нас пророків та вождів! –
Їхній галас стоголосся
Вже всіма заволодів.
Перед змученим народом
Кожний в’ється, наче в’юн,
Заливається рапсодом
З телекамер і трибун.
Вчора зайдам на догоду
Не один з них блазнював
І від “імені народу”
Україну продавав.
А сьогодні, мов богині,
Теж блазнюючи, мабуть,
Тій нещасній Україні
Б’ють поклони привселюдь.
Але хай Господь їх судить,
Я судити не берусь:
Завтра знов ті словоблуди
Будуть кланятись комусь.

Любіть її – не вірте суєсловам,
У лютий час запроданства – любіть,
Не завдавайте болю їй ні словом,
Ні помислом, що раниць мимохіть.
На зло усім: і лживим патріотам,
І ворогам – любіть її, святу,
Любіть, як матір,

кинуту під плотом,
Чи віддану на поглум сироту.
Сам Бог велів любити Україну –
Нещасний край манкуртів і заброд,
– Любіть її не ідолопоклінно,
А як життя,
як долю,

як народ!
Хай оскверняють ниці фарисей
Її ім’я і пам’ять лихолить, –
Любіть до смерті й, гинучи за неї,
Своєю кров’ю – волю освятить!

26.V.1990

28.VII.1993